

עמ"ת 5857/06/14 - מדינת ישראל נגד יגאל נהרי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 5857-06-14

בפני כב' השופטת שרה דברת - ס. נשיא

העורר,

מדינת ישראל
ע"י עו"ד לירון סעד

נגד

המשיב

יגאל נהרי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד חקלאי נועה - סנגוריה ציבורית

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית המשפט לתעבורה באשקלון בתיק 2759-05-14 מיום 2.6.14, שניתנה על ידי כב' השופטת רבקה שוורץ, אשר הורתה על שחרורו של המשיב בתנאים כדלקמן:

א. מעצר בית באיזוק אלקטרוני, בפיקוח שלושה ערבים, אשר יחתמו על ערבות צד ג' בסך ₪ 5,000 כל אחד.

ב. הפקדה במזומן בסך ₪ 2,500.

ג. עיכוב יציאה מן הארץ.

ד. המשיב נפסל מלנ ג ד סיום ההליכים נגדו.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) ונהיגה ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) תש"ל-1970.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 8.5.14 בסביבות השעה 08:00, נהג המשיב ברכב שעה שביום 9.1.14 נפסל בנוכחותו, מלהחזיק ברשיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים.

3. אין מחלוקת בין הצדדים לגבי קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

ביום 8.5.14 הורה בית המשפט קמא על קבלת תסקיר מעצר, על מנת לבחון את מסוכנותו של המשיב, עת קבע - "המשיב לא השכיל להפנים את ההזדמנות שניתנה לו, ושב ואחז בהגנה בניגוד לפסק הדין, אם לא די בכך, עשה כן כשהוא בדרך לריצוי אותן עבודות שירות שהושתו עליו... המאסר על תנאי אשר היה מונח מעל צווארו כחרב, לא הרתיעו".

שירות המבחן מצוין בתסקיר, כי המשיב נהג לנהוג ברכב למרות שידע שמצוי בפסילה, כיוון שהתקשה למצוא אלטרנטיבה אחרת לאור הקשיים הכלכליים בהם היה נתון ואינו רואה בעייתיות בהתנהגותו בתחום התעבורתי, עת עושה אבחנה בין חוקי התעבורה לחוק הפלילי ונוטה להקל בחוקי התעבורה ומשליך את האחריות על מעשיו על הסביבה.

שירות המבחן התרשם מרמת מסוכנות גבוהה, להישנות התנהגות פורצת גבולות וכי להליך הפלילי שננקט נגד המשיב בעבר, אין כל הרתעה הצופה פני עתיד.

שירות המבחן ציין, כי טרם בחן את החלופה שהוצעה וכי קיימת בעייתיות בחלופה המוצעת שאינה מספקת הגנה מלאה וגם לאור דבריו של המשיב, כי מעסיקיו, החלופה המוצעת, ידעו כי הוא נוהג בהיותו בפסילה, על כן שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחררו וציין, שככל שבית המשפט ימצא "להשיבו לשירותנו" ביקש לדחות הדין לבחינת חלופה.

4. בית המשפט קמא, בהחלטתו מיום 2.6.14, ההחלטה נשוא הערר, קבע, כי המעצר אינו מקדמה על חשבון העונש ובהתחשב בהתרשמות בית המשפט מהחלופות שהוצעו, מצא כי יהא בכך כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

5. דין הערר להתקבל. המשיב היה מעורב בתאונה דרכים שגרמה לחבלות של ממש, עד לכדי קטיעת איברים וצורך בהשתלות לנפגע. בגין זאת הורשע ביום 9.1.14 ונדון ל-6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ופסילת רשיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים.

המשיב יליד 18.8.60 ולו 132 הרשעות בעבירות תעבורה. כמו כן, תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי של חמישה חודשים, בכל אלה לא היה די כדי להרתיעו מלנהוג בעת היותו בפסילה, שעה שהוא שם את האינטרסים שלו לפני האינטרסים של בטחון הציבור.

ב"כ המשיב הפנתה לפסיקה עניפה לפיה במקרים חמורים יותר הורה בית המשפט על שחרור בחלופת המעצר. כל

בקשה נבחנת לגופו של עניין ולגופו של אדם ולאור התסקיר הלא חיובי של שירות המבחן והמסוכנות הנשקפת מהמשיב, אשר ביצע העבירה במודע ושעה שהוא עצמו מסר, כי החלופה המוצעת יודעת דבר נהיגתו בפסילה, וגם אם החלופה טענה בבית המשפט אחרת, מן הראוי היה שחלופת המעצר תבחן על ידי שירות המבחן, ושנושא הידיעה אודות נהיגתו של המשיב בפסילה תיבחן לעומק.

אין מחלוקת שתסקיר שירות המבחן הינו בגדר המלצה, אך משסבר בית המשפט קמא מלכתחילה, שיש צורך בנסיבות שכאן - ובצדק - בתסקיר שירות המבחן להערכת המסוכנות הנשקפת מהמשיב, ושעה שהתסקיר הינו שלילי, יש לבחון תחילה חלופת המעצר באמצעות שירות המבחן.

על כן, הערר מתקבל. התיק יוחזר לבית המשפט קמא על מנת שיקבע התיק להמשך דיון בפניו ויורה לשירות המבחן להגיש תסקיר משלים.

בשלב זה ישאר המשיב במעצר עד מתן החלטה אחרת של בית המשפט קמא.

ניתנה היום, י' סיוון תשע"ד, 08 יוני 2014, במעמד ב"כ העוררת עו"ד לירון סעד, המשיב וב"כ עוה"ד נעה חקלאי.

**שרה דברת,
שופטת,
ס.נשיא**